

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat / Algemene Zaken en Huis van de Koning

datum 22 september 2020

Betreffende wetsvoorstel:

35129

Voorstel van wet van het lid Van Raak houdende verklaring dat er grond bestaat een voorstel in overweging te nemen tot verandering in de Grondwet, strekkende tot opnemng van bepalingen inzake het correctief referendum

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 22 september 2020 aangenomen door de Tweede Kamer.

Voor: SP, PvdA, Krol, GroenLinks, PvdD, 50PLUS, Van Kooten-Arissen, D66, ChristenUnie, PVV, FVD en Van Haga.

Tegen: VVD, CDA, SGP en DENK.

Aangenomen amendementen

Artikel 2, onderdeel B

10 (Sneller) over internationale verdragen uitzonderen van referendabiliteit

Met dit amendement beoogt indiener dat geen referenda kunnen worden gehouden over het sluiten van internationale verdragen. Het amendement regelt dit door zowel de stilzwijgende goedkeuring van verdragen als de wetten die strekken tot goedkeuring van verdragen niet referendabel te maken.

De totstandkoming en inwerkingtreding van een verdrag is een proces van de lange adem. Voor een akkoord moeten de – soms vele en vaak meerdere – verdragspartijen allen gezamenlijk overeenstemming bereiken. Terwijl op nationaal niveau gedurende dit onderhandelingsproces over de inzet kan worden gedebatteerd in het parlement; zo ook in de Tweede Kamer. Als de onderhandelingsfase succesvol is doorlopen, dan kan de verdragstekst worden ondertekend door gevolmachtigden van de onderhandelende partijen. In Nederland neemt de ministerraad een besluit over ondertekening door ons land. Na ondertekening is goedkeuring nodig, ratificatie van het verdrag. Nationale parlementen doorlopen hiervoor ieder hun eigen procedures. In Nederland wordt een verdrag na advies van de Raad van State voor goedkeuring aan de Tweede en Eerste

Amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 22 september 2020

blad 2

Kamer voorgelegd.¹ Geeft een vijfde van de leden van een van beide Kamers binnen 30 dagen de wens te kennen dat het verdrag aan uitdrukkelijke goedkeuring zal worden onderworpen, dan wordt een goedkeuringswet voorgelegd.² Zo niet, dan wordt het verdrag stilzwijgend – zonder wetsvoorstel – goedgekeurd. In sommige gevallen is daarnaast ook een uitvoeringswet nodig. Dit is in geval een verdrag of besluit van een statenverband zoals de Europese Unie ruimte laat voor nationale regelingen, of juist van de lidstaten vraagt om een regeling te treffen.

In navolging van wetsvoorstellen die «uitsluitend strekken tot uitvoering van verdragen of besluiten van volkenrechtelijke organisaties,» die al worden uitgesloten in het onderhavige wetsvoorstel, regelt dit amendement dat zowel goedkeuringswetten als de stilzwijgende goedkeuring van verdragen niet referendabel zijn. Om het correctief bindend referendum tot een succes te maken, is het creëren van de juiste kaders belangrijk. Daar hoort ook de vraag bij welke wetsvoorstellen zich niet lenen voor referenda, de zogenaamde «negatieve lijst». Naar de mening van indiener behoren ook de goedkeuringswetten en stilzwijgende goedkeuring van verdragen te worden uitgesloten. Als zij referendabel zouden worden, dan kan dat de internationale (onderhandelings-)positie van Nederland schaden. Na jaren van onderhandelen met een mandaat uit de ministerraad en na het doorlopen van de grondwettelijke goedkeuringsprocedure, kan de steun voor het verdrag immers alsnog als gevolg van een referendum worden ingetrokken. De handtekening van Nederland onder een verdrag zou zo tot een inherent onzekere worden. Dit kan er tevens toe leiden dat de Nederlandse invloed en inhoudelijke inbreng bij het opstellen van verdragen kleiner wordt. **Aangenomen. Voor: PvdA, GroenLinks, 50PLUS, DENK, D66, VVD, CDA en ChristenUnie.**

Artikel I, onderdeel C, en artikel II, onderdeel B

11 → 14 (Van der Graaf) over een uitkomstdrempel

Met dit amendement wordt een uitkomstdrempel van de meerderheid (de helft +1) van het aantal bij de meest recent gehouden Tweede Kamerverkiezingen uitgebrachte stemmen, in de Grondwet vastgelegd. Uitgangspunt van de indiener is dat het bindend correctief bindend referendum als een aanvulling op de representatieve democratie functioneert. Het corrigeren van een parlementaire meerderheidsbeslissing is alleen te aanvaarden als een substantieel deel van de kiesgerechtigde bevolking zich erover uitspreekt. Het instrument zal niet lichtvaardig moeten worden ingezet, toepassing ervan behoort een uitzondering te zijn. Het referendum moet immers geen inbreuk maken op het representatieve stelsel, maar de kiezers de mogelijkheid geven aan de noodrem te trekken als dit stelsel in hun ogen niet goed functioneert.

Het bestaan van, en de hoogte van een uitkomstdrempel is hierbij randvoorwaardelijk. Daarom acht indiener het wenselijk dat de hoogte van deze drempel in de Grondwet is opgenomen. Voor de invulling van deze drempel, hecht indiener aan de advisering van de Raad van State. Deze stelt het volgende: gegeven het uitgangspunt dat het bindend

¹ Artikel 91 Grondwet.

² <https://wetten.overheid.nl/BWBR0006799/2017-07-01>

datum 22 september 2020

blad 3

correctief referendum een aanvulling is op representatieve democratie is het corrigeren van een parlementaire meerderheidsbeslissing alleen te aanvaarden als een substantieel deel van de burgers die mogen stemmen zich tegen die beslissing uitspreekt. De Raad van State vindt hierbij een meerderheid die overeenkomt met de helft van de gemiddelde opkomst bij Tweede Kamerverkiezingen, passend. Indiener volgt de Raad van State in deze redenering maar kiest voor een andere invullingswijze om tot dit aantal te komen. Om ook in de toekomst aan de systematiek van de helft van de verkiezingsopkomst te voldoen, stelt indiener voor een meerderheid (de helft + 1) van het aantal kiezers dat bij de meest recente Tweede Kamerverkiezingen zijn stem heeft uitgebracht, als uitkomstdrempel te hanteren. Dit doet ook bij verschuivingen in opkomstcijfers, recht aan het uitgangspunt dat de Raad van State schetst.

Dit amendement regelt voorts dat voor decentrale referenda een gelijksoortige uitkomstdrempel in de Grondwet wordt verankerd, die bestaat uit een meerderheid van het aantal geldige uitgebrachte stemmen, die ten minste gelijk is aan een meerderheid (de helft +1) van het aantal stemmen bij de meest recente verkiezingen van de leden van de provinciale staten onderscheidenlijk de gemeenteraad. Ook op het niveau van de gemeente en provincie acht indiener het namelijk van fundamenteel belang dat het referendum geen inbreuk maakt op het representatieve stelsel, maar functioneert als een aanvulling daarop. Op grond van artikel 132a van de Grondwet zijn de hier voorgestelde wijzigingen ook van toepassing op de Caribische openbare lichamen.

Mocht een bindend correctief referendum tegelijkertijd plaatsvinden met de verkiezingen op datzelfde niveau (landelijk, provinciaal of gemeentelijk), dan wordt voor bepaling van de uitkomstdrempel gekeken naar de laatste verkiezingen die voorafgaand aan het referendum hebben plaatsgevonden.

Aangenomen. Voor: 50PLUS, D66, VVD, SGP, CDA en ChristenUnie.

Artikel, onderdeel C

12 → 15 (Van der Graaf c.s.) over facultatieve bindende correctieve referenda voor provincies en gemeenten

Dit amendement wijzigt de bepaling over het bindend correctief referendum voor gemeenten en provincies. Het bij Grondwet als Rijksoverheid eenzijdig invoeren van een bindend correctief referendum over besluiten van gemeenten en provincies is in strijd met de autonomie van gemeenten en provincies. Dit amendement regelt dat aan gemeenten en provincies de vrijheid toekomt om zelf wel of niet bij verordening te bepalen dat hun besluiten aan een bindend referendum kunnen worden onderworpen. Daarbij kunnen zij tevens zelf bepalen welke besluiten zij al dan niet referendabel willen maken. Dit amendement schrapt in dit kader de mogelijkheid dat bij wet kan worden bepaald dat over bepaalde decentrale besluiten geen bindende referenda mogelijk kunnen worden gemaakt, zelfs als de decentrale overheden dat wel zouden willen.

Nu al kunnen medeoverheden een adviserend referendum uitschrijven op basis van onder andere de gemeente- en provinciewet, als zij daarvoor een verordening vaststellen. Deze mogelijkheid blijft onverkort van kracht. Met dit amendement hebben gemeenten en

datum 22 september 2020

blad 4

provincies straks de nieuwe Grondwettelijke mogelijkheid om hier een bindend referendum aan toe te kunnen voegen. Gemeenten en provincies kunnen hierdoor zelfstandig besluiten of zij een referendum mogelijk willen maken, in welke variant (adviserend of bindend) en over welke lokale besluiten. Ook de drempels voor het inleidend verzoek en verzoek om een correctief bindend referendum te organiseren kunnen per verordening worden vastgesteld. Zo kan lokaal rekening worden gehouden met de verhouding tot het totaal aantal stemgerechtigden. Hoe het een en ander nader voor het bindend referendum procedureel dient te worden geregeld, kan eveneens het beste aan de decentrale overheden wordt overgelaten.

Aangenomen. Voor: GroenLinks, 50PLUS, DENK, D66, VVD, SGP, CDA en ChristenUnie.

Artikel II, onderdelen C en D

9 → 13 → **16** (Özütok) over een facultatief bindend correctief referendum voor waterschappen

De indiener stelt voor om naast een landelijk correctief referendum ook een correctief referendum mogelijk te maken op provinciaal en lokaal niveau. Indiener is van mening dat besluiten, houdende algemeen verbindende voorschriften, die door een algemeen bestuur van een waterschap zijn genomen ook referendabel zouden moeten kunnen zijn. Besluiten die de waterschappen nemen raken immers ook de leefomgeving van inwoners. Mede door de verdere decentralisatie van het ruimtelijk beleid (o.a. de Omgevingswet), de hieruit voortvloeiende grotere betrokkenheid van waterschappen bij de ontwikkelingen in het ruimtelijk beleid en het op ruimtelijk terrein meer werken als een overheid, maken dat indiener het logisch vindt dat ook deze besluiten in een referendum aan de bevolking moet kunnen worden voorgelegd. Dat dit, door het meer functionele karakter van waterschappen, mogelijk minder vaak zal gebeuren kan volgens indiener geen reden zijn om de burgers niet de mogelijkheid te geven om, als er voldoende draagvlak is voor een referendum, geen mogelijkheid te bieden om een referendum aan te vragen. Indiener is van mening dat, als de Tweede Kamer in meerderheid tot de invoering van een correctief referendum zou besluiten, ook over besluiten die door een algemeen bestuur van een waterschap zijn genomen een bindend correctief referendum moet kunnen worden gehouden. Dit vergt een Grondwetswijziging. Het bij Grondwet als Rijksoverheid eenzijdig invoeren van een bindend correctief referendum over besluiten van besturen van waterschappen zou echter in strijd zijn met hun decentrale autonomie. Daarom regelt dit amendement dat referenda bij waterschappen mogelijk worden, maar dat aan besturen van de waterschappen de vrijheid toekomt om zelf wel of niet bij verordening te bepalen dat hun besluiten aan een bindend correctief referendum kunnen worden onderworpen. Daarbij kunnen zij tevens bepalen welke besluiten zij referendabel willen maken.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, Krol, GroenLinks, PvdD, 50PLUS, Van Kooten-Arissen, D66, VVD, CDA, ChristenUnie, PVV, FVD en Van Haga.